

# NÉPLIGET

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 48. szám, 2021. december 3.

Ha igaz az az orbanisztáni szabály, hogy minél többet költenek egy sportágra – vagy bármi másra –, az annál rosszabbul teljesít, akkor nehéz napok várnak a magyar kézilabdára. A népligeti, 22 ezer főt befogadó, 100 milliárdból épült csarnok legalábbis ezzel fenyeget. A magyar fociba öntött sok száz milliárd gyakorlatilag lenullázta ezt az ágazatot, sem a válogatottat, sem a klubcsapatokat nem jegyzik nemzetközi szinten. Ez tulajdonképpen érthető, Orbánék kiiktatták a versenyt a sportból, ahogy a gazdaságból és a kultúrából is, a tudás, a minőség helyébe a lojalitást, a párthűséget téve. Ezért tódulnak hozzájuk a karrieristák, a nyereszkesedők, a féltehetségek, amitől a színvonal egyre lejjebb száll.

A sportberuházások mellett a NER másik nagy építőipari biznisze a templomok felújítása – ettől sem lesz több hívő, de az egyházak majd hálából a szószékről hirdetik ki, kire kell szavazni tavasszal. Mindezek a munkák kontraproduktívak; míg a templomok üresek, Iványi Gábor kertjében rengetegen gyűlnek össze, s ahogy őket, a Klubrádiót és más üldözött intézményeket is szívesen támogatják az emberek.

Orbán minden üres telekre egy stadiont építene, vagy egy olyan múzeumot, melynek csekély töredéke kiállítótér, a többi étterem, bolt és egyéb, üzleti lehetőséget adó terület. Ilyen a Városligetet eltakaró Néprajzi Múzeum is, melynek a lényege, hogy nagy – sokat lehet rajta keresni. A népligeti Planetárium viszont évtizede rohad, nyilván túl kulturális ahhoz, hogy költsenek rá.

„Építeni szeretünk”, hirdeti Garancsi cége a kézilabdacsarnokon – meg vastagon számlázni. Lásd még M. Lőrinc életművét.